

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

— ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ —

Διοικητική Ἐπιτροπή : Ι. Ν. Ζαγανιάρης, Ι. Δ. Κανδήλης, Α. Δ. Σαραντίτης, Ν. Σ. Καρνής

ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥ ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΥ ΧΗΜΙΚΩΝ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ κ. Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ

Τὴν 7ην μ.μ. τῆς Παρασκευῆς 5ης Μαρτίου ἐ.ἔ. ἐγένετο μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἡ ἔναρξις τῶν διαλέξεων τοῦ Ἐντευκτηρίου Χημικῶν μετ' ὁμιλητὴν τὸν Ἀκαδημαϊκὸν καὶ Καθηγητὴν τῆς Ἀνοργ. Χημείας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν κ. Κωνστ. Ζέγγελην. Εἰς τὴν συγκέντρωσιν παρέστησαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας κ. Ἄνδρ. Χατζηκυριακός, πολλοὶ ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ Πολυτεχνείου καὶ ἐκλεκτὸν καὶ πολυπληθὲς ἀκροατήριον.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸν ὁποῖον προσεφώνησε δι' ὀλίγων ἐκ μέρους τῆς Ἐνώσεως ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. κ. Ἄν. Κώνστας, τόνισας τὴν παλαιὰν δρᾶσιν αὐτοῦ ὡς Ἀντιπροέδρου τῆς Ἐνώσεώς μας, ἐνεκαινίσας πρῶτος τὸ βῆμα τῶν ὁμιλιῶν τοῦ νέου τούτου ἰδρύματος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

«Τὸ σήμερον ἐγκαινιάζομενον σύστημα τῶν τακτικῶν ἀνακοινώσεων ἀποδεικνύει τὸν ἐπιστημονικὸν ζήλον ὅστις ἐπικρατεῖ ἐν τῷ κλάδῳ μας, τὴν ἀπόφασιν ὅπως παγιωθῇ ἡ συστηματικὴ ἔρευνα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μιᾶς ἐπιστήμης, διὰ τὴν ὁποίαν πάντες εἴμεθα ὑπερήφανοι, καὶ ὡς ἐπιστήμονες καὶ ὡς Ἕλληνες.

» Ὑπερῆφανοί μεθα, κύριοι συνάδελφοι, διὰ τὴν Χημεῖαν ὡς ἐπιστήμονες ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι ὑπῆρξεν αὕτη, κυρίως κατὰ τὰ τελευταῖα 150 ἔτη, εἰς ἐκ τῶν πρώτων συντελεστῶν τῆς ἀνθρωπίνης προόδου, καὶ δὲν λησμονοῦμεν ὡς Ἕλληνες ὅτι τὸ ἀρχαῖον ἐλληνικὸν πνεῦμα διὰ τοῦ Δημοκρίτου, τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ ἄλλων, ἔδειξε καὶ εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας καὶ εἰς τὴν χημεῖαν, τὴν μεγαλουργὸν δημιουργικότητά του. Καὶ διαρκούσης ἀκόμη τῆς τελευταίας ὑποδουλώσεως τοῦ Γένους, ἡ Ἑλληνικὴ διάνοια δὲν ἀπέφυγε τὰς θετικὰς ἐπιστήμας. Εὐρέθησαν καὶ τότε ἄνδρες ἐνδιατρίψαντες περὶ αὐτάς. Ἡ δὲ μετέπειτα ἀπελευθέρωσις συμπέσασα κατὰ τὸν αἰῶνα τῶν μεγάλων ἀλμάτων τῆς χημικῆς ἐπιστήμης, παρουσίασεν ἐν Ἑλλάδι, βραδέως μὲν ἄλλ' ἀσφαλῶς, τὴν ὑπαρξιν Ἑλλήνων Χημικῶν διακεκριμένης ἀξίας, ἐξ ὧν ἄλλοι ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἀπὸ καθέδρου ἀκαδημαϊκὴν διδασκαλίαν, ἄλλοι δὲ ἐφήρμοσαν τὴν ἐπιστήμην ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς κοινωνικῆς προό-

δου, μιμούμενοι ὡς πρὸς τοῦτο ἐπιφανεῖς τῆς Εὐρώπης χημικοὺς, οἵτινες αὐτοπροσώπως εἶχον προσφέρει τὰς γνώσεις των πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀστικῆς καὶ ἀγροτικῆς παραγωγῆς τοῦ τόπου, εἰς ὃν ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἀνήκε.

» Δὲν παραγνωρίζω τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας συνήντησαν οἱ Ἕλληνες χημικοὶ οἱ θελήσαντες νὰ πραγματοποιήσουν ὄνειρα εὐγενῆ καὶ μεγάλα εἰς κοινωνίαν ἀκατάρτιστον εἰσέτι, οὔτε λησμονῶ τὰς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας τὸ ἀκατάρτιστον τοῦτο τῆς κοινωνίας, συνετέλει εἰς τὸ νὰ μὴν αὐξάνῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν κλάδον ἡμῶν, ὁ ὁποῖος πολὺ ἡγωνίσθη ἕως ὅτου ἐπιτύχῃ αὐτὸ πού ἐπέτυχε, τὴν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς δηλαδὴ κοινωνίας πλήρη ἀναγνώρισιν ὠρισμένων ἀληθειῶν. Καὶ αἱ ὠρισμέναι αὐταὶ ἀλήθειαι εἶναι ἡ ἐκ τῆς χημείας ἐξάρτησις ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν παραγωγικῶν κλάδων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν Καλῶν Τεχνῶν, πρὸς τὰς ὁποίας ἡ Χημεῖα χορηγεῖ τὰ μέσα δι' ὧν ἀποκρυσταλλοῦται ἡ ἔμπνευσις τοῦ καλλιτέχνου.

» Μετὰ χαρὰς πλέον βλέπομεν, κύριοι συνάδελφοι, ὅτι ἡ Ἑλλάς σὺν τῷ χρόνῳ ἀνεγνώρισε πάντα ταῦτα, καὶ ἡ ἀναγνώρισις αὕτη ὑπῆρξεν ἐνθάρρυνσις αὐξήσασα τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν, οἵτινες σήμερον κινοῦνται ἐπιστημονικῶς εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ Κράτους, παρέχοντες τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας τοῦ παρόντος καὶ παρασκευάζοντες τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, ὡς βάθρον ἐνὸς ὑψηλοτέρου νεοελληνικοῦ πολιτισμοῦ.»

Ἀκολουθῶς ὁ κ. Κώνστας ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Ζέγγελην, ὅστις ἀφοῦ ἡδυσχερῆσεν τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας κ. Χατζηκυριακόν, ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου, ὡς ἐτόνισεν, ὑπάγονται ἅπαντες οἱ χημικοὶ, διότι ἐτίμησε τὴν συγκέντρωσιν, ἀνέπτυξε μετὰ γλαφυρότητος καὶ ἐπιστημονικῆς σαφηνείας τὸ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέροντος θέμα του περὶ «ἀλχημείας καὶ ἱατρικῆς». Ἐκτεταμένη περίληψις τῆς ἐν λόγῳ διαλέξεως δημοσιεύεται εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν τμήμα τοῦ παρόντος τεύχους.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ 21ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1937

Τὴν 21ην Μαρτίου, συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 31ης Ἰανουαρίου, διεξήχθησαν ἐν τῷ Ἐντευκτηρίῳ Χημικῶν αἱ ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀνάδειξιν Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως διὰ τὴν διετίαν 1937-38, πρωτοβαθμίῳ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν αὐτὴν περίοδον, ὡς καὶ Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» διὰ τὴν τετραετίαν 1937-40.

Λίαν ἐνωρὶς συνήλθεν ἡ ἐκ τῶν κ.κ. Ἀγ. Ἀντωνοπούλου, Δημ. Καρατζίνα, Ἀνδρ. Λεμπέση καὶ Θεοδ. Μαυρεϊδοπούλου ἐκλεγείσα κατὰ τὴν 31ην Ἰανουαρίου Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ κατηρτίσθη εἰς σῶμα ἐκλεγέντος Προέδρου αὐτῆς τοῦ κ. Δημ. Καρατζίνα. Ἡ ψηφοφορία ἤρξατο τὴν 8ην πρωϊνὴν καὶ ἐσυνεχίσθη καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, λήξασα ἀκριβῶς τὴν 6 καὶ 35' μ. μ. Τὸ ἔργον τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς παρηκολούθησεν ἐπίσης ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐνώσεως κ. Ν. Καρνῆς, ὡς ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὀρίζεται, καὶ ἀκόμη ἀνὰ εἰς ἀντιπρόσωπος ἐξ ἐκάστου συνδυασμοῦ. Ἡ ψηφοφορία παρηκολούθηθη μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους τῶν συναδέλφων τῶν Ἀθηνῶν λόγῳ τῆς ὑποστηρίξεως δύο συνδυασμῶν ἐξ ἴσου ἰσχυρῶν, εἰς τοὺς ὁποίους μάλιστα μετεῖχον κατὰ τὸ πλεῖστον πρόσωπα γνωστά. Ἡ διαλογὴ, ἀρξαμένη τὴν 7ην μ.μ. περίπου, ἔληξε τὴν 2αν πρωϊνὴν τῆς 22ας Μαρτίου, μεθ' ἣν καὶ ἀνεκοινώθησαν τὰ σχετικὰ ἀποτελέσματα εἰς τοὺς ἀναμένοντας ἐν τῷ Ἐντευκτηρίῳ συναδέλφους.

Διὰ τὸ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως κατῆλθον, ὡς γνωστόν, δύο συνδυασμοί. Πρῶτον ὁ καταρτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας ἐν συνεννοήσει καὶ μὲ ἄλλας ὁργανώσεις. Οὗτος, τροποποιηθεὶς μετὰ τὴν διὰ τοῦ τεύχους τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» Β' 3 (Ἐπαγγ. Δελτίον σ. 35) ἀνακοίνωσιν τοῦ Δ.Σ., ἔλαβε τελειωτικῶς τὴν ἀκόλουθον σύνθεσιν: Γ. Γεωργακόπουλος, Θ. Καλλιβρούσης, Δ. Κόππας, Α. Θ. Κωνσταντινίδης, Α. Κώνστας, Κ. Μακρῆς, Χαρ. Μαυρεϊδόπουλος, Δ. Μίχας καὶ Μ. Παλαιογιάννης. Δεύτερος συνδυασμὸς ἦτο ὁ ἀνακοινωθεὶς ἐπίσης διὰ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» Β' 3, ἥτοι: Ρ. Δαρίγος, Α. Διαλυσμᾶς, Δ. Καραθανάσης, Ν. Καρνῆς, Α. Κολάσης, Α. Θ. Κωνσταντινίδης, Ν. Πολυμενάκος, Κ. Σακελλαριάδης καὶ Κ. Φράγκος.

Ἐκ τῶν δύο ἀνωτέρω συνδυασμῶν ἐξελέγησαν, ἐκ μὲν τοῦ πρώτου κατὰ σειράν ἐπιτυχίας, λαβόντες τὰς κάτωθι ψήφους, οἱ κ.κ. Α. Κώνστας 164, Μ. Παλαιογιάννης 157, Κ. Μακρῆς 127, Γ. Γεωργακόπουλος 123, Χ. Μαυρεϊδόπουλος 102· ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου συνδυασμοῦ οἱ κ.κ. Ν. Καρνῆς 135, Α. Διαλυσμᾶς 108, Κ. Φράγκος 96 καὶ Δ. Καραθανάσης 92. Οἱ κ.κ. Θ. Καλλιβρούσης μὲ ψήφους 99 καὶ Δ. Μίχας μὲ ψήφους 98 κατέλαβον τὴν 8ην καὶ τὴν 9ην θέσιν σειρᾶς ἐπιτυχίας καὶ ἐπομένως ἀνεκηρύχθησαν ἀναπληρωματικοί, καθὼς καὶ ὁ κ. Α. Θ. Κωνσταντινίδης μὲ ψήφους 88 ὅστις κατέλαβε τὴν 12ην θέσιν.

Εἰς τὸ πρωτοβάθμιον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἐξελέγησαν οἱ ὑποστηρικθέντες ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Σ. Χ. Β., λαβόντες τὰς ἐπομένας ψήφους: οἱ κ. κ. Ἀντ. Κωνσταντινίδης 137, Ν. Νικοκλῆς 125 καὶ Γ. Παπαδημητράκοπουλος 121. Ὡς ἐπιλαχόντες ἀνεκηρύχθησαν μὲ ἀντιστοίχους ψήφους οἱ κ. κ. Δ. Δάλμας 99, Κ. Δόσιος 75, Δ. Κισσόπουλος 65.

Εἰς τὴν Ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐξελέγησαν ἐπίσης οἱ ὑποστηρικθέντες ὑπὸ τοῦ Σ. Χ. Β., λαβόντες τὰς ἀκολουθούσας ψήφους: κ. κ. Β. Βλάχος 122, Γ. Μάρουγκας 119 καὶ Ι. Πιάγκος 112. Ὡς ἐπιλαχόντες ἀνεκηρύχθησαν μὲ ἀντιστοίχους ψήφους οἱ κ. κ. Α. Μάλατος 83, Ν. Μάνθος 81, Ι. Μηλιώτης 77.

Διὰ τὴν Δ. Ε. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» ἐκτὸς τοῦ ἀνακοινωθέντος πίνακος (Χημικὰ Χρονικά Β' 3, Ἐπαγγ. Δελτίον σ. 35) τῶν ὀκτῶ ὑποψηφίων τῶν ὑποδεικνυμένων ὑπὸ τῶν παλαιῶν μελῶν τῆς Δ. Ε. κ. κ. Ι. Ζαγανιάρη, Ι. Κανδήλη καὶ Ν. Καρνῆ, περιλαμβανόντος ἐκτὸς τῶν δύο πρώτων ὀνομάτων καὶ τοὺς κ.κ. Ε. Συνοδινόν, Α. Δημητρίου, Θ. Κουγιουμτζέλην, Α. Δεληγιάννην, Γ. Βάρβογλην καὶ Ι. Κατράκην, κατετέθη τὴν πρωτὴν τῆς 21ης Μαρτίου καὶ ψηφοδέλτιον μὲ ἀναγεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν κ. κ. Α. Γιαννοπούλου, Ι. Ζαγανιάρη, Ι. Κατράκη καὶ Α. Σαραντίτη. Εἰς τὴν Δ. Ε. ἐξελέγησαν μὲ τὰς ἀκολουθούσας ψήφους οἱ κ. κ. Ι. Ζαγανιάρης 169, Ι. Κανδήλης 118, Ε. Συνοδινός 104 καὶ Α. Σαραντίτης 89. Ἀναπληρωματικὰ μέλη ἀνεκηρύχθησαν ἐπίσης μὲ ἀντιστοίχους ψήφους, οἱ κ. κ. Α. Δημητρίου 73, Ι. Κατράκης 60 καὶ Θ. Κουγιουμτζέλης 48.

Κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 21ης Μαρτίου ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ ἐκ τῶν 322 ταμειακῶς ἐν τάξει μελῶν τὰ 215, ἐξ ὧν 24 ἐκ τῶν διαμενόντων εἰς ἐπαρχίας. Ἐννέα φάκελλοι ψηφοφορίας ἐκηρύχθησαν ἄκυροι ὡς προερχόμενοι ἀπὸ μέλη μὴ ταμειακῶς ἐν τάξει. Οὗτοι εἶναι οἱ τῶν κ.κ. Α. Σαργέντη, Α. Φωτοπούλου, Α. Στασινοπούλου, Γ. Κουλιᾶ, Ι. Γκρίλλα, Ν. Νακοπούλου, Α. Διατσίντου, Γ. Ξανθοπούλου καὶ Γ. Λειβαδίτη.

Τὸ νεοεκλεγέν Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως συνήλθεν εἰς πρώτην συνεδρίασιν τὴν 31ην Μαρτίου καὶ κατόπιν μυστικῆς ψηφοφορίας κατήρτισε τὸ Πρόεδρεῖον τοῦ ὡς ἀκολουθῶς: Πρόεδρος Α. Κώνστας, Ἀντιπρόεδρος Χ. Μαυρεϊδόπουλος, Γεν. Γραμματεὺς Ν. Καρνῆς, Ταμίας Μ. Παλαιογιάννης καὶ Κοσμήτωρ Α. Διαλυσμᾶς.

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛ. ΧΗΜΙΚΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 1937

Τὸ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως παρουσιάσθη εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας κ. Κυριακὸν καὶ ἀνέπτυξε τοὺς λόγους οἵτινες ἐπιβάλλουν τὴν αὐξησιν τῶν θέσεων τῶν χημικῶν εἰς τὰ Ἐδαφολογικὰ Χημεῖα καὶ τὸ Ἐργαστήριον Γεωργικῆς Τεχνολογίας. Ἐπίσης ἐζήτησε τὴν μονιμοποίησιν τῶν ὡς ἐκτάκτων ἀπὸ ἐπταετίας ἤδη ἐργαζομένων ὑπαλλήλων τῶν ἀνωτέρω ὕπηρεσιων. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι συμμερίζεται πλήρως τὰς ἀπόψεις τῆς Ἐνώσεως, ἀλλὰ ἡ μὲν αὐξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χημικῶν προσκροῖ εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ἡ δὲ μονιμοποίησις εἰς τὴν ἀπόρριψιν τῆς σχετικῆς διατάξεως τῆς περιληφθεῖ-

σης εις τὸν νέον ὀργανισμόν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ Δ. Σ. ἐνέτεινεν ἐπίσης τὰς ἐνεργείας του διὰ τὸ σχέδιον Νόμου περὶ ΤΣΑΧ παρουσιασθὲν δις εἰς τοὺς ἀρμοδίους τοῦ Ὑφυπουργείου Ἑργασίας.

Σχετικῶς μὲ τὴν συλλογὴν στοιχείων διὰ τὰς στερουμένας χημικῶν βιομηχανίας αἱ ἀρμόδιαι ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἐξακολουθοῦν ἀποστέλλουσαι σχετικὰς πληροφορίας.

Ἀπασχολήθη ἐπίσης τὸ Δ. Σ. κατὰ τὸν διαρρεῦσαντα μῆνα μὲ τὰς φροντίδας τῶν ἀρχαιρεσιῶν, καθὼς καὶ τὴν τακτοποίησιν τῆς σχετικῆς διαδικασίας πρὸς ψηφοφορίαν τῶν μελῶν τοῦ κέντρου καὶ τῶν ἐπαρχιῶν.

ΤΟ Δ. Σ. ΤΗΣ Ε.Ε.Χ.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ἡ ἐγκαινίασις τῶν διαλέξεων τοῦ Ἐντευκτηρίου τῶν Χημικῶν πρέπει νὰ χαιρετισθῇ ὡς ἓν ἀκόμη εὐτυχὲς γεγονός ἐνδεικτικὸν τῆς σταθερᾶς ἐξελλίξεως τὴν ὁποῖαν παρουσιάζει ὁ κλάδος

Αἱ διαλέξεις

τοῦ

Ἐντευκτηρίου

ματικὸν σωματεῖον ἐνδιαφερόμενον διὰ τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα καὶ δὲν βλέπει, ὅπως ἄλλοτε, ἀπὸ μόνῃν τὴν πλευρὰν ταύτην τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ της. Εἶναι ὀργάνωσις ἐπιστημόνων καὶ ἐνδιαφέρεται δι' ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τὰς ἀπασχολούσας τοὺς ἀληθεῖς ἐπιστήμονας. Ἐπιπροσθέτως ἀποβλέπει γενικώτερον εἰς τὸν μορφωτικὸν ἐν τῇ κοινῇ σκοπὸν της, τὸν ὁποῖον μεγάλως ἐξυπηρετεῖ διὰ τῶν ἐλευθέρων εἰς τὸ κοινὸν ἐπιστημονικῶν αὐτῶν ὁμιλιῶν. Τὰ Χημικά Χρονικά, τὰ ὁποῖα ἰδιαιτέρως εἰργάσθησαν διὰ τὴν διοργάνωσιν τῆς σειρᾶς ταύτης τῶν διαλέξεων, εἶναι εὐτυχῇ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἰδέας καὶ προσβλέπουν μετὰ πεποιθήσεως εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον συνέχισιν τῆς ἀρξαμένης προσπάθειας, εὐχαριστοῦν δὲ ἰδιαιτέρως τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας κ. Ἀνδρ. Χατζηκυριακὸν καὶ τὸν καθηγητὴν κ. Κων. Ζέγγελην, διότι ἐτίμησαν πρῶτοι διὰ τῶν ὁμιλιῶν των τὸ νέον τοῦτο ἐπιστημονικὸν βῆμα.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν διαλέξεων ἤρξαντο ἐπίσης ἐν τῷ Ἐντευκτηρίῳ ἐπιστημονικαὶ ὁμιλίαι, ἐπὶ καθαρῶς βιομηχανικῶν θεμάτων, μὲ τὸν σκοπὸν τῆς ἐπὶ ὀρισμένων εἰδικότητων τῆς χημείας

Αἱ τεχνικαὶ

ὁμιλίαι

τῶν ἐκάστοτε, εἰς τὸν ἐν τῇ πράξει ἐργαζόμενον χημικόν, ἀνακυπτουσῶν ἀποριῶν. Αἱ ὁμιλίαι αὐταὶ, προοριζόμεναι ἀποκλειστικῶς διὰ τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως, πρόκειται ἀσφαλῶς νὰ συμβάλουν ἰδιαιτέρως εἰς τὴν πρόοδον τῆς βιομηχανίας μας, διότι θὰ δώσουν τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἀνταλλαγῆς σκέψεων καὶ γνωμῶν ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς

πείρας δεδομένων, διὰ τῆς ἐπακολουθούσης δὲ ἐπιστημονικῆς συζητήσεως θὰ προαγάγουν τὴν ἐπίλυσιν πλείστων ζητημάτων. Ἐπικροτοῦμεν ἰδιαιτέρως τὴν σειρὰν τῶν τεχνικῶν αὐτῶν ὁμιλιῶν, αἵτινες καλῶς ὀργανοῦνται, ἐπὶ τῇ βάσει συνδυασμένου προγράμματος καὶ καταλλήλου συστήματος, θὰ προσφέρουν θετικὴν ὠφέλειαν διὰ τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον διὰ τὴν παρ' αὐτῶν καθοδηγούμενην ἑλληνικὴν χημικὴν βιομηχανίαν.

Ὁ τελευταῖος μῆν, κατὰ μοιραίαν συνέπειαν, διήλθε διὰ τὴν Ἑνώσιν μας πλήρης νευρικότητος καὶ ἀνησυχίας. Αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν Δ.Σ.

τῆς Ἑνώσεως καὶ ἡ κάθοδος διπλῶν

Τὸ νέον Διοικ. συνδυασμῶν ἦτο φυσικὸν νὰ στρέ-

Συμβούλιον ψουν πρὸς τὰ ἐκεῖ τὸ ἐνδιαφέρον

ὅλων τῶν μελῶν καὶ ἐπομένως νὰ

χαλαρωθῇ ἡ συντονισμένη ἐργασία διὰ τὰ διάφορα ζητήματά μας. Ἡδη, κατὰ τὴν 21ην Μαρτίου ἐ.ξ., ἡ ἐτυμηγορία τῶν ἐνεργῶν μελῶν τοῦ σώματος διὰ τοὺς καταλλήλους νὰ ἡγηθοῦν αὐτοῦ ἐξεδόθη, κατὰ τὸν καλύτερον μάλιστα δυνατὸν τρόπον, ἐφ' ὅσον ἡ ψήφος τῶν χημικῶν ἐξέλεξεν ἐξ ἐκάστου συνδυασμοῦ πρόσωπα ἱκανὰ καὶ δυνάμενα ν' ἀποδώσουν. Ἄς λησμονηθοῦν λοιπὸν αἱ δεξιότητες καὶ αἱ ἀντιθέσεις, τὰ ἀναπόφευκτα αὐτὰ εἰς ἐκάστην ἐκλογικὴν διαπάλην κακὰ, ἃς δώσουν τὰς χεῖρας οἱ πρὸς στιγμὴν ἀντίπαλοι καὶ ἃς γίνουν πάλιν οἱ ἀγαπητέονι συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι, ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Συμβούλου, θὰ ἐργασθοῦν μὲ θερμὴν καὶ ἐνθουσιασμόν ὡς ἐν ἐνιαίῳ συνόλον ὑπὲρ τῶν κοινῶν. Ἐπιβάλλεται νὰ λησμονήσουν ἀμέσως τὴν προέλευσιν, τὸν συνδυασμὸν μὲ τὸν ὁποῖον ἐξελέγησαν, καὶ νὰ ἐνθυμοῦνται πάντοτε καὶ μόνον τὴν Ἑνώσιν καὶ τὰ μεγάλα αἰτήματά μας, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς μένουν ἀκόμη ἄλυτα.

Κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 21ης Μαρτίου διεπιστώθη τὸ εὐχάριστον γεγονός, ὅτι παρὰ τὴν δεξιότητα ἀνταγωνισμοῦ τῶν δύο ψηφοδελτίων, ἡ διαπάλῃ περιωρίσθη ἀπολύτως ἐντὸς τῶν ὁ-

Ἡ ἄμιλλα ρίων τῆς εὐπρεπείας. Παρεκινήθη τῶν ἀρχαιρεσιῶν αὕτη ἀπλῶς καὶ μόνον ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν ὀρισμένων ἀτόμων ὅπως

ἐκλεγοῦν καὶ δυνηθοῦν ἐπομένως νὰ προσφέρουν διὰ τῆς ἐργασίας των ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Ἑνώσεως. Τοῦτο καταδεικνύει ἀνώτερον ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως ἐνδιαφέρον, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ μόνον πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἡ κάθοδος δύο πλήρων συνδυασμῶν καὶ οὐχὶ εἰς λόγους προσωπικῆς φιλοδοξίας ἢ συμφέροντος. Οἱ χημικοὶ σήμερον παρακολουθοῦν βῆμα πρὸς βῆμα τὰς ἐνεργείας τῆς Ἑνώσεως, ἐλέγχουν τὴν δρᾶσιν τοῦ Δ. Σ. αὐτῆς καὶ ἐνδιαφέρονται ἀμεσώτατα διὰ τὰς ἐπιδιώξεις της, ὥστε νὰ εἶναι φυσικὴ συνέπεια ἡ ἐνεργότερα ἀνάμιξις των εἰς τὰ τῆς διοικήσεως καὶ ἡ προσπάθεια πολλῶν διὰ τὴν ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἐκλογὴν των. Ὡς ζωτικότητος λοιπὸν εὐχάριστον δεῖγμα πρέπει νὰ ἐρμηνευθῇ ἡ κάθοδος περισσοτέρων τοῦ ἐνὸς συνδυασμῶν.

ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΓΝΩΜΑΙ**Η ΤΑΜΕΙΑΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ
ΤΩΝ "ΧΗΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ",**

Κατά την τελευταίαν Γεν. Συνέλευσιν της 'Ενώσεως της 31ης Ιανουαρίου 1937 συνεζητήθη διά μακρών τὸ ζήτημα τῆς ταμειακῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Περιοδικοῦ. Κατὰ πόσον δηλαδὴ τοῦτο δύναται νὰ ἔχῃ χωριστὴν περιουσίαν καὶ ἐπομένως ν' ἀποτελῇ ὀργάνωσιν, συνεργαζομένην μὲν μετὰ τὴν ἰδρύσασαν αὐτὸ "Ενωσιν, διατηροῦσαν ὅμως, πλὴν τῆς διοικητικῆς ἀνεξαρτησίας, ἥτις εἶναι παρ' ὅλων ἐπιθυμητὴ, καὶ περιουσιακὴν ἀνεξαρτησίαν.

Δὲν πρόκειται νὰ ἐξετάσω αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἀποδίδω εἰς τὸ ὑφιστάμενον καθεστὼς τῆς πλήρους ἀνεξαρτησίας τοῦ Περιοδικοῦ μας διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐξέλιξίν του. Οὕτε ν' ἀναλύσω τὰ ὀφέλη τὰ ὁποῖα θὰ προέλθουν ἐκ τοῦ μέτρου. Περί αὐτοῦ ἴσως ἀσχοληθῶμεν ἄλλοτε.

Ἡ πρὸ ἔτους Γεν. Συνέλευσις, ἡ ψηφίσασα τὸν Ὀργανισμὸν του, σοφώτατα ἐσκέφθη καὶ τὴν κατωχύρωσε μὲ ὅλας τὰς δυνατάς ἐξασφαλίσεις. Θέλω μόνον νὰ καταδείξω σήμερον ὅτι, ὑποστηρίζας τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Περιοδικοῦ, δὲν ἠθέλησα διόλου νὰ προβῶ εἰς αὐθαιρέτους ἐρμηνείας, πολὺ δὲ περισσότερον νὰ ἐκδηλώσω, ὅπως μὲ κατηγορήσαν τινές, αὐταρχικὰς τάσεις. Ἡθέλησα νὰ ὑπερασπισθῶ ἀπλῶς τὴν ὑφισταμένην τάξιν καὶ νὰ ὑποστηρίξω, οὕτως εἰπεῖν, τὰ συμφέροντα τοῦ Περιοδικοῦ, ἔναντι ἐπιπολαίων καὶ προχείρων ἐρμηνειῶν τὰς ὁποίας ἐπίστευα ἀπολύτως ἀστηρίκτους.

Ἀντιπαρέρχομαι ὡς φαντασιώδεις τοὺς φόβους τινῶν ἐκ τῶν κ.κ. συναδέλφων ὅτι τὸ Περιοδικὸν οὕτως ἐξελισσόμενον δύναται διὰ τῆς ἀνεξαρτησίας του νὰ καταστῇ βλαπτικὸν εἰς τὰ συμφέροντα τῆς 'Ενώσεως. Ἐφ' ὅσον καὶ τοῦτο ἀνήκει ἐπίσης εἰς τοὺς χημικούς, παρ' αὐτῶν διοικεῖται καὶ ἐλέγχεται καὶ παρ' αὐτῶν γράφεται εἶναι ἀδύνατον νὰ καταστῇ ἀντίπαλος. Περιβάλλεται ἄλλωστε ὑπὸ τόσης στοργῆς παρ' ὅλοκληρου τοῦ κλάδου ἢ νέα αὕτη ἀδελφὴ τῆς 'Ενώσεως ὀργάνωσις, ὥστε κάθε τοιαύτη πρόβλεψις νὰ εἶναι ἀπίθανος. Οἱ χημικοὶ ἔχουν ὅλα τὰ μέσα νὰ παρακολουθοῦν καὶ νὰ ἐλέγχουν τὴν δρᾶσιν τῆς Δ. Ε., τὴν ὁποίαν ἄλλωστε οἱ ἴδιοι ἐκλέγουν καὶ ἐπομένως εἶναι εὐκόλον νὰ προλάβουν καὶ τὴν παραμικροτέραν ἐκτροπὴν τοῦ Περιοδικοῦ ἐκ τοῦ μεγάλου σκοποῦ του, τοῦ νὰ παραμένῃ πάντοτε τὸ ἰσχυρότερον στήριγμα καὶ ὁ πολυτιμότερος συμπαράστατός τῆς 'Ενώσεώς μας.

Προκειμένου μάλιστα περὶ ἐμοῦ, ὅστις σήμερον εὐρίσκομαι εἰς τὴν Σύνταξιν τοῦ Περιοδικοῦ μας, νομίζω ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀμφισβητηθῇ τὸ ὑπὲρ τῆς 'Ενώσεως ἐνδιαφέρον μου, διὰ τὴν ὁποίαν, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἰδρύσεώς της, ἀγωνίζομαι. Τὸ Περιοδικὸν πρέπει νὰ εἶναι ἀνεξάρτητον, ὅπως τὸ ἠθέλησεν ἡ ψήφος ὁλοκληρου τοῦ σώματος, ἀλλὰ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς 'Ενώσεώς μας, τῶν συμφερόντων καὶ μόνον τῆς ὁποίας ἐτάχθη ὑπερασπιστής. Πιστεύω δὲ ὅτι τὴν ὁδὸν ταύτην ἀκολουθοῦν δύναται ταχέως νὰ

προοδεύσῃ καὶ νὰ βοηθήσῃ ἔτι μᾶλλον τὸ σῶμα τῶν χημικῶν.

Κατόπιν τῶν συζητήσεων τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἐπιθυμῶν καὶ αὖθις νὰ βεβαιωθῶ ἐπὶ τῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπάρχοντος ὀργανισμοῦ, θέσεως τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Περιοδικοῦ, ὡς ἐγὼ τὴν πιστεύω ὑφισταμένην, καὶ νὰ διαλύσω τὰς πλάνας αἵτινες δύνανται νὰ προκύβουν ἀπὸ τὰς προχείρους ἐρμηνείας ἀναρμοδίων, κατέφυγα καὶ εἰς τὴν γνώμην τῶν ἐιδικῶν.

Κατωτέρω παραθέτω μίαν ἐκ τῶν νομικῶν ἐρμηνειῶν τὰς ὁποίας προεκάλεσα καὶ ἡ ὁποία κατὰ τὸν πανηγυρικώτερον δυνατόν τρόπον ἐπιβεβαιοῖ τὰς ἀπόψεις μου. Προέρχεται ἀπὸ τὸν συνάδελφον χημικὸν κ. Γεώργ. Τσιτσιμπουρούνην, ὅστις συγχρόνως ὡς δικηγόρος ἀπὸ μακροῦ δικηγορῶν παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Ἀθηνῶν καὶ ὡς ἐπὶ δεκαετίαν διατελέσας δημόσιος ὑπόλογος ἔχει ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην πείραν διὰ μίαν ἐγκυροτάτην γνώμην εἰς τοιαύτης φύσεως ζητήματα, γνώμην μελετημένην ἀπὸ χημικῆς, νομικῆς καὶ οἰκονομικῆς πλευρᾶς.

Νομικὴ ἐρμηνεία.

«Μᾶς ἠρωτήθη :

α) ἀποτελεῖ, βάσει τῶν κειμένων διατάξεων, ἰδιαίτερον ἀδελφὸν ὀργανισμὸν τὸ περιοδικὸν «Χημικὰ Χρονικά» ἀπὸ τὴν "Ενωσιν Ἑλλήνων Χημικῶν ; καὶ

β) ἐν καταφατικῇ περιπτώσει, νομιμοποιεῖται τοῦτο εἰς τὸ νὰ κατέχῃ καὶ διαχειρίζεται ἰδίαν περιουσίαν ;

Δυνάμει τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 6129 περὶ «κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας» καὶ δι' οὗ Νόμου ἔθεσμοθετεῖτο ὡς νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἡ "Ενωσις Ἑλλήνων Χημικῶν, ὑπεχρεοῦτο τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτῆς νὰ συγκαλέσῃ Γεν. Συνέλευσιν πρὸς ἐνέργειαν ἀρχαιρεσιῶν, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου τούτου. Τὸ ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν αὐτῶν μέλλον τότε νὰ ἐκλεγῇ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὧφειλε νὰ προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ἐκδοσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ε.Ε.Χ., ὅστις καὶ θὰ ἴσχυε μετὰ κύρωσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὸ κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, διὰ τῆς ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1934 Γεν. Συνελεύσεως, προελθὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον, συνέταξε τὸν ὡς εἰρηται ἐσωτερικὸν κανονισμόν. Καὶ ἐνῶ ἡδύνατο ἐκ τοῦ Νόμου νὰ τὸν θέσῃ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τὴν κύρωσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐν τούτοις καὶ διὰ νὰ ἔχῃ συνεπίκουρον τὴν γνώμην τοῦ κυριάρχου σώματος τῆς Ἐνώσεως, τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, συνεκάλεσεν ἐιδικῶς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 16 Δεκεμβρίου 1934, μετ' ἔγκυρον ἀπόφασιν τῆς ὁποίας, μὴ ἀμφισβητηθεῖσαν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ ἐκτελεστικοῦ διατάγματος τοῦ Νόμου 2151 «περὶ ἐπαγγελματικῶν σωματείων» τῆς 15/20 Μαΐου 1920, ἔθετο ὑπὸ τὴν κύρωσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας τὸν ρηθέντα Κανονισμόν, ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Κανονισμός Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν».

Ὁ ἐν λόγῳ Κανονισμός, ὁ προελθὼν, ἐπαναλαμβάνομεν, μετ' ἔγκυρον ἀπόφασιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως, καὶ νομίμως κυρωθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς

Εθνικής Οικονομίας, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6123 τοῦ ἔτους 1935 ἀποφάσεώς του, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 12 τεύχος Β' τοῦ 1935 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἄρθρων 33-39 τοῦ ρηθέντος ἐκτελεστικοῦ διατάγματος τοῦ Νόμου «περὶ ἐπαγγελματικῶν σωματείων», τῶν διατηρούντων ἀκεραίαν τὴν ἰσχὺν των, ὡς μὴ ἀντικειμένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 6129, ὡς ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθροῦ 10 τοῦ ἰδίου Νόμου ἐθεσμοθέτησε, διέλαβε ρητὴν διάταξιν ἐν ἁρθρῷ 67, καθ' ἣν «Ἡ Ἑνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν δύναται νὰ ἐκδώσῃ δελτίον ἢ ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν λειτουργοῦν ἐπὶ τῇ βάσει ἰδίου ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, ἐγκριθσομένου παρὰ Γεν. Συνελεύσεως καὶ διευθυνόμενον παρ' εἰδικῆς ἐπιτροπῆς».

Οὕτω διὰ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως τὸ κυρίαρχον σῶμα τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἀνεγνώριζε τὴν ἰδρυσιν ἰδιαίτερου ἀδελφοῦ ὀργανισμοῦ μετὰ τὴν Ε.Ε.Χ. ἵνα δὲ καταστήσῃ τοῦτο σαφεστέραν τὴν θέλησίν του ἐν ταῖς λεπτομερείαις, ἐξήρτησε τὴν ἰσχὺν τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως του διὰ τῆς ἐγκύρου του ἐγκρίσεως ἰδιαίτερου ἐσωτερικοῦ ὀργανισμοῦ. Δοθέντος δ' ἀκόμη ὅτι τὴν διάταξιν τοῦ ἁρθροῦ 67 ἐκύρωσεν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τῆς ρηθείσης ἀποφάσεώς του, ἐνομιμοποιήθη ρητῶς ἡ ἰδρυσις τοῦ ἀδελφοῦ τοῦτου ὀργανισμοῦ τοῦ περιοδικοῦ. Ἀλλ' ἐπιπροσθέτως διὰ τοῦ ἰδίου Κανονισμοῦ τῆς Ε.Ε.Χ. ἐκπροσωποῦντος τὴν ἔγκυρον ἀπόφασιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ρητῶς ἀνεγνωρίζετο, διὰ τῆς δευτέρας περιόδου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 56, ὅτι ἐκ τῆς τριακοσιοδράχμου ἐτήσιας συνδρομῆς τῶν μελῶν «τὸ 1/8 διατίθεται διὰ τὸ ἐκδοθὲν περιοδικόν, παρὰ μὲν μέχρι τῆς ἐκδόσεώς του ὡς ἀποθεματικόν».

Συνωδὰ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 67 καὶ 56 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ε.Ε.Χ. ἐγκύρως ἐψηφίζετο ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 9ης Φεβρουαρίου 1936 (τῶν ἀποφάσεων τῆς μὴ ἀμφισβητηθεισῶν δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 28 τοῦ ἐκτελεστικοῦ διατάγματος τοῦ Νόμου «περὶ ἐπαγγελματικῶν σωματείων») ὁ ὀργανισμὸς τοῦ περιοδικοῦ «Χημικά Χρονικά». Μὴ ἐξαρτηθείσης δὲ τῆς περαιτέρω ἰσχύος του ἐξ ἐτέρας τινὸς κυρώσεως, νομίμως καὶ ἐγκύρως ἰσχυσεν οὗτος ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 9ης Φεβρουαρίου 1936 ἐγκρίσεώς του.

Οὕτω, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τὸσον ὁ Κανονισμὸς τῆς Ε.Ε.Χ. ὁ προελθὼν ἐκ τοῦ Νόμου 6129 καὶ ὁ ἐκ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦτου προελθὼν ὁμοιος τοιοῦτος τοῦ περιοδικοῦ «Χημικά Χρονικά» ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων «περὶ ἐπαγγελματικῶν σωματείων» τὰς ὁποίας δὲν κατήργησεν ὁ Νόμος 6129, ἔχουσι τὴν αὐτὴν νόμιμον καὶ ἰσότημον ἰσχύν, ἐφόσον διὰ τούτων ἐξεδηλώθησαν ἔγκυροι καὶ νόμιμοι ἀποφάσεις τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν χημικῶν.

Ἀλλ' ὅτι σαφὴς καὶ κατηγορηματικὴ ὑπῆρξεν ἡ θέλησις τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ὅπως τὸ περιοδικὸν «Χημικά Χρονικά» ἀποτελέσῃ ἴδιον ἀδελφὸν ὀργανισμὸν μετὰ τὴν Ε.Ε.Χ. καὶ διὰ ὑπὸ ἰδίαν διαχείρισιν καὶ περιουσίαν, ἐξάγεται ἐκ τῆς ἀπλῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἐγκριθέντος ὀργανισμοῦ τοῦ περιοδικοῦ ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν κάτωθι περικοπῶν, αἵτινες ἔχουσιν οὕτω:

Ἄρθρ. 1 § 2 «Τὸ περιοδικὸν εὐρίσκεται μὲν εἰς στενὴν συνεργασίαν μετὰ τῆς Ε.Ε.Χ., τῆς ὁποίας ἄλλως τε ἀποτελεῖ τὸ ἐπίσημον ὄργανον, ἀπαρτίζει δὲ μὴ τελείως κεχωρισμένον ὀργανισμὸν, ἔχοντα ἄνεξάρτητον διοίκησιν καὶ ἰδιαίτερον ταμεῖον καὶ διαχείρισιν».

Ἄρθρ. 10 § 1 «Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ε.Ε.Χ. ... μεριμνᾷ διὰ τὴν κανονικὴν διεξαγωγὴν τῶν σχέσεων τῶν δύο τούτων ὀργανώσεων».

Ἄρθρ. 12. Προβλέπει τὴν ἔγκρισιν παρὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἰδίου ἀπολογισμοῦ καὶ προϋπολογισμοῦ τοῦ περιοδικοῦ.

Ἄρθρ. 28. Ἀναγράφει λεπτομερῶς τοὺς πόρους τοῦ περιοδικοῦ.

Ἄρθρ. 30 § 1 «Τὸ περιοδικὸν μετὰ παρέλευσιν τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐκδόσεως δύναται νὰ μετατραπῇ, ἀποφάσει τῆς Δ.Ε., εἰς δεκαπενθήμερον, ἐφ' ὅσον θὰ ἐξασφαλισθῇ πλήρως ἡ οἰκονομικὴ ἀντοχὴ του καὶ θὰ ἀποδειχθῇ ὡς δυνατὴ ἢ συνεχὴς ἐπάρκεια ὕλης».

Ἄρθρ. 32 § 1 «Τὸ περιοδικὸν στεγάζεται εἰς ἴδιον γραφεῖον ἀνεξάρτητον τῶν γραφείων τῆς Ε.Ε.Χ.»

Ἄρθρ. 29 § 1 «Ἡ περιουσία τοῦ περιοδικοῦ εἶναι ἀπολύτως ἀνεξάρτητος τῆς τοιαύτης τῆς Ε.Ε.Χ.»

Ἄρθρ. 29 § 2 «Ἐν περιπτώσει πλεονασμάτων, ταῦτα κεφαλαιοποιοῦνται καὶ ἀποτελοῦν ἀποθεματικόν, ὅπερ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ, ἀποφάσει Γεν. Συνελεύσεως, ἢ διὰ τὴν πληρεστέραν ἐμφάνισιν τοῦ περιοδικοῦ ἢ διὰ συναφεῖς πρὸς αὐτὸ σκοπούς, ἥτοι τεχνικὰς ἐκδόσεις, κατάρτισιν χημικῆς Βιβλιοθήκης, ἰδρυσιν ἐργαστηρίου ἐρευνῶν κ.λ.».

Κατὰ ταῦτα φρονούμεν:

α') Ὅτι τὸ περιοδικὸν «Χημικά Χρονικά» ἀποτελεῖ ἰδιαίτερον ἰσότημον ἀδελφὸν ὀργανισμὸν μετὰ τὴν Ε.Ε.Χ.

β') Ὅτι δικαιούται καὶ νομιμοποιεῖται τοῦτο εἰς τὸ νὰ κατέχῃ καὶ διαχειρίζηται ἰδίαν περιουσίαν.

γ') Ὅτι οἰαδήποτε τροποποιήσις τῶν διατάξεων τῶν δύο ὀργανισμῶν δύναται νὰ προέλθῃ μόνον κατόπιν ἀποφάσεως Γεν. Συνελεύσεως εἰδικῶς ἐπὶ τούτῳ καὶ βάσει τῶν σχετικῶν ἐν ἰσχύϊ ἁρθρῶν τῶν ὀργανισμῶν συγκληθησομένης. Καὶ

δ') Τέλος ὅτι πᾶσα περὶ τοῦ ἐναντίου ὑπόθεσις ἀβάσιμος, παράνομος καὶ τύποις ἀπορριπτέα τυγχάνει.

Κατόπιν τῆς ἀνωτέρω νομικῆς ἐρμηνείας, σαφοῦς καὶ κατηγορηματικῆς, τοῦ κ. Τσιτσιμπουρούνη, φρονούμεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑφίσταται πλέον τὸ ἐπίμαχον τοῦτο ζήτημα.

ΙΩ. Δ. ΚΑΝΔΗΛΗΣ

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Α. ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ

Ὁ Περικλὴς Καλλέργης ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως τὴν 7ην Μαρτίου εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς δράσεώς του. Καὶ ὡς ἐπιστήμων καὶ ὡς ἄνθρωπος ὑπῆρξε φυσιογνωμία διακεκριμένη, χαίρουσα τῶν συμπαθειῶν καὶ τῆς ἐκτιμήσεως ὁλοκλήρου τῆς κοινῆς.

Ἐγεννήθη ἐν Ἀσπροπύργῳ καὶ μετὰ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν Φυσικὰς Ἐπιστήμας. Εἰδικευθεὶς εἰς

τὴν Χημείαν ὑπηρετήσεν ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὡς ἐπιμελητὴς καὶ βραδύτερον ὡς ὑποδιευθυντὴς τοῦ Κεντρικοῦ Γεωπονικοῦ Χημείου προσενεγκῶν πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν τοῦ ἐδάφους. Πλείστα ἄρθρα του δημοσιευθέντα εἰς ἑλληνικά καὶ ξένα περιοδικὰ καὶ ἰδίως τὸ σύγγραμμά του «ἡ χημεία ἐν τῇ γεωργίᾳ» ἀποτελοῦν σημαντικὴν συμβολὴν εἰς τὴν Ἑπιστήμην.

Παραιτηθεὶς τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀφιεροῦται δλοφύχως εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἀκόμῃ τότε καθυστερημένης γεωργίας τοῦ τόπου μας καὶ εἰς τὴν ἐπὶ ἐπιστημονικῶν βάσεων ἐδραΐωσιν αὐτῆς, δίδει δὲ ὁ ἴδιος τὸ παράδειγμα ἀναλαμβάνων τὴν διεύθυνσιν ἀγροκλήματος, τὸ ὁποῖον καθιστᾷ πρότυπον εἰς τὸ εἶδος του. Ἀπὸ τοῦ 1928, ὅτε ἰδρύθη τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀττικοβοιωτίας, διατελεῖ συνεχῶς Γεν. Γραμματεὺς αὐτοῦ. Τὸ 1929 ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν μελῶν τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους γεροῦσιαστὴς καὶ ἀντιπροσωπεύει ἐπαξίως τὰ συμφέροντα τῶν γεωργικῶν περιφερειῶν ἐν τῷ ἀρτισυστάτῳ δυνάμει ἀντιπροσωπευτικῷ σώματι τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Καλλέργης ἔχει πλέον ὡς μόνον σκοπὸν τῆς ζωῆς του τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀγροτικῆς τάξεως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδιαίτερώς τῆς περιφερείας Ἀττικῆς, διὰ τὴν ὁποίαν καθίσταται ὁ στοργικὸς πατήρ, ὁ ἀκούραστος καὶ ἀφιλοκερδὴς καθοδηγητής, ἐπισύρων μὲ τὴν γλυκύτητα τοῦ χαρακτηῖρος του καὶ τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς του τὴν ἀγάπην ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὸν ἐγνώρισαν. Τὸ ἔργον του ἐσυνέχισεν ἀκαταπόνητος μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ ἀδοκίμου καὶ προῶρου θανάτου του.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ Χ. ΦΑΝΔΡΙΔΗΣ

Εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας του ἀπεβίωσε πρό τινος ἐν Χανίοις Κρήτης ὁ ἐκλεκτὸς συνάδελφος Διομήδης Φανδρίδης. Γεννηθεὶς ἐν Χανίοις τὸ 1896 ἐνεγράφη, μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς, εἰς τὴν Χημικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεφοίτησε τὸ 1924. Ἐκτοτε εἰργάσθη εὐδοκίμως ἐν τῷ κλάδῳ κατ' ἀρχὰς μὲν ὡς δημόσιος ὑπάλληλος ἐν τῷ Πρακτικῷ Λυκείῳ Χανίων, βραδύτερον δὲ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Εἰδιοποιήθη εἰς τὴν κονσερβοποιίαν καὶ τὴν ἀλευροβιομηχανίαν. Τελευταίως εἰργάζετο εἰς τοὺς ἀλευρομύλους Σούδας.

ΟΜΙΛΙΑΙ ΕΠΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΥ ΧΗΜΙΚΩΝ

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Μαρτίου ἤρξαντο ἐν τῷ Ἐντευκτηρίῳ Χημικῶν ὑπὸ τοῦ χημικοῦ κ. Ι. Καρακώστα τακτικαὶ ὁμιλίαι περὶ βαφικῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Μαρτίου ὁ κ. Καρακώστας ἐπραγματεύθη τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν χημείαν τῶν χρωμάτων καὶ τὰς θεωρίας τῆς βαφικῆς, ἥδη δὲ ἀρχομένου τοῦ Ἀπριλίου θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ β' μέρος τὸ περιλαμβάνον τὴν ἐφηρμοσμένην βαφικὴν. Αἱ ὁμιλίαι ἐν τῷ Ἐντευκτηρίῳ ἐκάσθησαν Τρίτην καὶ Πέμπτην 7 1/2 - 8 1/2 μ.μ.

ΔΩΡΕΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ

Ἡ Α.Ε. Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου καὶ Καλυκοποιείου προσέφερεν εἰς τὴν Ἑνώσιν δραχμὰς 10.000 διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀρτισυστάτου χημικῆς βιβλιοθήκης. Ἐπίσης τὴν χημικὴν ἐγκυκλοπαιδείαν τοῦ Ullmann.

Ἡ αὕτη Ἑταιρεία κατασκευάζει, ἰδίαις δαπάναις, εἰς τὸ ἰδιόκτητον ξυλουργεῖον τῆς δύο βιβλιοθήκας ἐκ δρυὸς διαστάσεων 2X2 μ. εἰς τὰς ὁποίας θὰ τοποθετηθοῦν τὰ μέχρι τοῦδε συγκεντρωθέντα συγγράμματα καὶ περιοδικὰ τῆς Βιβλιοθήκης.

Ἐπίσης ὁ κ. Ἀνδρ. Λογοθέτης ἐδώρησε τὸ ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν Ἐλευθερουδάκη καὶ τὰς λοιπὰς μεγάλας ἐκδόσεις τοῦ αὐτοῦ οἴκου, καθὼς καὶ διάφορα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα ἐκ τῆς ἰδιαίτερας τοῦ βιβλιοθήκης.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΩΝ «ΧΗΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ», ΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ

Ἡ Δ.Ε. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς ὅπως συνεχισθῇ τὸ μορφωτικὸν ἔργον τοῦ Περιόδικου διὰ τῆς ἐπισκέψεως καὶ ἐπιτοπίου μελέτης τῶν μεγαλυτέρων ἑλληνικῶν χημικῶν βιομηχανιῶν ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ διοργανώσῃ τὴν 2αν ἐκδρομὴν εἰς Ἑλευσίνα.

Ἡ ἐκδρομὴ αὕτη θὰ λάβῃ χώραν τὴν Κυριακὴν 11ην Ἀπριλίου. Δικαίωμα συμμετοχῆς ἔχουν ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως καὶ οἱ συνδρομηταὶ τοῦ Περιόδικου μετὰ τῶν οἰκείων των. Τὰ ὁδοπορικὰ ὠρίσθησαν εἰς δραχμὰς 25, καταβλητέας ἀπὸ τοῦδε εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως (ὁδ. Κάνιγγος 10) καθ' ἐκάστην, 6-8 μ.μ. Αἱ ἐγγραφαὶ λήγουν ὁριστικῶς τὴν 8ην Ἀπριλίου.

Πρόγραμμα :

Συγκέντρωσις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως (ὁδ. Κάνιγγος 10) τὴν 7ην π.μ. τῆς Κυριακῆς 11ης Ἀπριλίου. Ἀναχώρησις δι' αὐτοκινήτων. Ἐπίσκεψις τὴν πρωΐαν τῶν Ἐργοστασίων Α.Ε. Τσιμεντῶν «Τιτάν», Α.Ε. Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων καὶ Ἐλαιουργεῖου «Χαρίλαος καὶ Κανελλόπουλος».

Τὴν μεσημβρίαν κοινὸν γεῦμα τῶν ἐκδρομῶν καὶ τῶν χημικῶν Ἑλευσίνος, τῶν ἐξόδων καταβληθησομένων κατ' ἄτομον.

Τὴν 4ην μ.μ. ἐπίσκεψις ἔργοστασιου Α.Ε. Οἰνοπνευματοποιίας «Κρόνος» καὶ τῶν λοιπῶν κυριωτέρων ἔργοστασίων Ἑλευσίνος.

Ἀναχώρησις τὴν 8ην μ.μ. δι' Ἀθήνας.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ο Κ. Γ. ΤΕΡΜΕΝΤΖΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΤΟΥ Κ. Ι. ΚΑΝΔΗΛΗ ΠΕΡΙ ΚΑΠΝΟΣΠΟΡΕΛΛΙΟΥ

Πρὸς τὴν Σύntagιν τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν»

Ἐπιφύλασσόμενος ὅπως δημοσιεύσω προσεχῶς ἄρθρον ἐπὶ τῆς μελέτης μου περὶ «καπνoσπόρου καὶ τῶν παραγῶν τούτου, καπνελαίου καὶ κτηνοτροφικῶν πλακούντων» ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ συμπερασμάτων ἐπὶ τῆς συγκεντρώσεως σοβαρῶν ποσοτήτων καπνoσπόρου καὶ βιομηχανοποιήσεως τούτων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καθ' ὃ μᾶς εἶχεν ἀνατεθῇ ἡ γενικὴ ἐποπτεία τῆς ὡς ἄνω ἐργασίας ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, θεωρῶ ὑποχρέωσιν καὶ καθήκον ὅπως ἀνακοινώσω εἰς ἀπάντησιν τῶν δημοσιευθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Κανδήλη τὰ κάτωθι :

Ο συνάδελφος κ. Ι. Κανδήλης εις τὸ δημοσιευθὲν ἄρθρον του εἰς τὸ τεύχος τοῦ Φεβρουαρίου ἐ.ε. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» περὶ καπνοπορειαλῶν ἀποφεύγει ἐπιμελῶς ν' ἀναφέρῃ ὅχι μόνον εἰς τὴν παγκοσμίως γνωστὴν πολυετοῦς ἡμῶν ἐργασίαν καὶ ἐπιστημονικὴν μελέτην ἐπὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ καπνοσπόρου καὶ τῶν παραγῶν αὐτοῦ, καπνελαίου καὶ κτηνοτροφικῶν πλάκων, ἀλλὰ οὐτε καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀναλύσεων ἡμῶν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀναγράφει, οὐτε κἂν θεωρεῖ ὑποχρεωσιν ν' ἀναφέρῃ εἰς τὴν δημοσιευθέντων πολλῶν ἄρθρων μου κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς τὸν ἐγχώριον τύπον καὶ τοιούτου τελευτήσαντος εἰς τὴν «Βιομηχανικὴν Ἐπιθεώρησιν», ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων μου πρὸς τὴν Α.Τ.Ε. ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ συμπερασμάτων τῆς ὅλης ἐργασίας τῆς συγκεντρώσεως τοῦ καπνοσπόρου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἣ ὅποια ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ καθοδήγησίν μου, ἀρκούμενος μόνον νὰ μᾶς ἀναφέρῃ ὡς ἀπλοῦς ἐκθέτας τῆς 9ης Διεθνούς Ἐκθ. Θεσσαλονίκης (1929).

Ἐπιφυλάσσομαι ὅπως εἰς τὸ δημοσιευθὲν ἄρθρον ἀνασκευάσω τὸς ἀναγραφόμενους ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Κανδήλη ἀριθμοὺς παραγωγῆς, συγκεντρώσεως, ἀποδόσεως κ.λ. τοῦ καπνοσπόρου ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σημείων ἀποδόσεως, ἡμερομισθῶν κ.λ. καὶ ὅποιοι ἀριθμοὶ κακῶς ἐσταχυολογήθησαν.

Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν πλευρὰν τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐλληνικῶν καπνοσπόρων, καπνελαίου καὶ κτηνοτροφικῶν πλάκων, αἱ ἀδιάφευστοι χρονολογίαι ἔχουν ὡς ἐξῆς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1927 ὅτε διηυθύναν τὸν Χημεῖον τῶν Γραφείων Καπνοῦ Θεσσαλονίκης, ἐπεδόθημιν εἰς τὴν μελέτην τῶν διαφορῶν ποικιλιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ καπνοσπόρου καὶ προβέβηκαμιν εἰς τὴν φυσικὴν καὶ χημικὴν ἐξέτασιν ὑπερδιακοσίων δειγμάτων καπνοσπόρων ὧν τῶν ἐν Ἑλλάδι ποικιλιῶν τοῦ καπνοῦ τὰ ὅποια ἐλαμβάνοντες προσωπικῶς δι' ἐπιτοπίας μεταβάσεώς μας, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν χημικῶν σταθερῶν πολλῶν δειγμάτων τοῦ εἰς τὸν καπνοσπόρον περιεχομένου καπνελαίου καὶ τῶν κτηνοτροφικῶν πλάκων. Δὲν περιωρίσθημεν δὲ εἰς τὰς ἐργαστηριακὰς μόνον ὡς ἄνω φυσικὰς καὶ χημικὰς ἐξετάσεις, ἀλλὰ ἠθελήσαμεν νὰ ὁλοκληρώσωμεν τὴν μελέτην ἡμῶν, ἀσχοληθέντες ἐπὶ μακρὸν (1927 - 1929) ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ καπνοσπόρου, βιομηχανοποιήσεως τούτου, καὶ χρησιμοποίησεως τῶν παραγῶν αὐτοῦ, καπνελαίου καὶ κτηνοτροφικῶν πλάκων καὶ ἐμελετήσαμεν τὸ ὅλον ζήτημα ἀπὸ γεωργικοτεχνικῆς ἐπιστημονικῆς καὶ βιομηχανικῆς πλευρᾶς, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐνδιέφερε σοβαρότατα ὅχι μόνον τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν ἀλλὰ καὶ γενικώτερον τὴν Ἑθνικὴν τοιαύτην τῆς Χώρας μας, διότι οὕτω μόνον ἐνομιζάμεν ὅτι θὰ εἶχεν ἡ μελέτη μας πρακτικὴν ἐφαρμογὴν καὶ ὠφέλειαν.

Τὸν Μάιον τοῦ 1929 ἐγένοντο ἐπανελημμένοι δοκιμαὶ ὅπ' ἡμῶν βιομηχανοποιήσεως τοῦ καπνοσπόρου εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐργοστάσιον σπορελαίων κ. Στυλ. Βαλιούλη με ἐξαγωγὴν καπνελαίου (δὲ ἐκθλίψεως) καὶ κτηνοτροφικῶν πλάκων ἀρκέτων ἐκατοντάδων ὁκάδων. Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1929 ὑπεβάλαμεν τὰ πορίσματα τῆς ὡς ἄνω ἐργασίας μας διὰ λεπτομερῶς ἐκθέσεων εἰς τὸ Γραφ. Προστασίας Καπνοῦ Θεσσαλονίκης ὡς καὶ τὰ ἑν-πουργεῖα Γεωργίας καὶ Ἑθν. Οἰκονομίας καὶ σειρὰν ἄρθρων ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸν ἐγχώριον τύπον. Εἰς τὸ δελτίον Γ. Π. Κ. Θεσσαλονίκης τοῦ Αὐγούστου - Σεπτεμβρίου 1929 ἐδημοσιεύσαμεν λεπτομερεῖς ἀναλυτικὸς πίνακας καπνοσπόρων διαφορῶν ποικιλιῶν, καπνελαίου καὶ κτηνοτροφικῶν πλάκων. Ἐγένοντο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην συζητήσεις καὶ ἀρκέτος θόρυβος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ καπνοσπόρου, εὐμενῇ δὲ σχολία καὶ περιλήψεις τῆς μελέτης μας ἐδημοσιεύθησαν καὶ εἰς τὸν ἔξον τύπον, ἐιδικώτερον δὲ ὁ Καθηγητὴς Dr. K. Gelbert εἰς τὴν ἐφημερίδα National - Zeitung, Basel τῆς 8ης Νοεμβρίου 1929 ἀναφέρει εἰς ἀρθρίδιόν του τοὺς εὐρεθέντας ἀναλυτικὸς ἀριθμοὺς καὶ εὐμενῇ σχολία διὰ τὴν μελέτην μας. Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1929 εἰς τὴν 9ην *) Δ. Ἐκθεσιν Θεσσαλονίκης ἐξεθέσαμεν εἰς τὸν καπνικὸν περίπτερον ὅχι μόνον τὰς ποικιλίας τῶν ἐλληνικῶν καπνοσπόρων καὶ τῶν προϊόντων τούτου καπνελαίου, κτηνοτροφικῶν πλάκων καὶ σάπωνα ἐκ καπνελαίου, ἀλλὰ καὶ λεπτομερεῖς πίνακας τῶν ἀναλυτικῶν στοιχείων τῶν ὡς ἄνω προϊόντων.

Ἡ Ἑλλανδότικος Ἐπιτροπὴ τῆς 9ης Δ. Ἐκθ. Θεσσαλονίκης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Χατζηκυριακοῦ, πρώην ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, μᾶς ἀπένευσε τὸ κάτωθι δίπλωμα:

Ἡ Ἑλλανδότικος Ἐπιτροπὴ τῆς 9ης Δ. Ἐκθ. Θεσσαλονίκης ἐξετάσασα τὴν ἐκθεσὶν ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Τερμεντζή, χημικοῦ, προϊσταμένου τοῦ Χημεῖου Γ.Π.Κ.Θ. μελέτην ἐπὶ τοῦ καπνοσπόρου καὶ χρησιμοποίησεως τούτου πρὸς παραγωγὴν ἐλαίου καὶ σάπωνος, μετὰ τῶν ἐκτεθέντων συναφῶν αὐτῇ βιομηχανικῶν προϊόντων ἐλαίου, σάπωνος καὶ πλάκων κτηνοτροφίας, ἐκτιμήσασα αὐτὴν καὶ ὡς ἐπιστημονικὴν καὶ ὡς δυναμένην ν' ἀσκήσῃ λυσιστελὴ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς πλουτοπαραγωγῆς τῆς Χώρας καὶ τῆς καθόλου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἀναγνωρίζει τῷ χημικῷ τούτῳ ἐπιστημονικὴν ἀξίαν καὶ εἰς ἐνδειξιν ἐπιδίδοται αὐτῷ τὸ τιμητικὸν τοῦτο δίπλωμα.

Ταῦτα πάντα τ' ἀνωτέρω ἀσφαλῶς πρέπει νὰ εἶναι εἰς γνώσιν τοῦ Ι. Κανδήλη, διότι ὡς ἐνθυμοῦμαι καλῶς ὁ κ. Ι. Κανδήλης κατὰ τὸ ἔτος 1929 καὶ κατὰ μὴνα Ἰούλιον διήλθεν ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅποτε καὶ με ἐπισκέφθη εἰς τὸν Χημεῖον τοῦ Γ.Π.Κ.Θ. καὶ μετ' ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντος ἐζήτησε πληροφορίας ἐπὶ τῆς ἐργασίας μου ἐπὶ τοῦ καπνοσπόρου τὴν ὅποιαν εἶχα ἤδη ἀποπερατωσέν καὶ εἶχον ἐτοιμους τοὺς ὡς ἄνω ἀναγραφόμενους ἀναλυτικὸς πίνακας, καὶ ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλῶς ὅτι οὐδὲν, οὐτε μίαν λέξιν, μοὶ ἀνέφερεν ὁ κ. Κανδήλης ἐπὶ σχετικῆς παρεμφεροῦς τοῦ ἐργασίας ἐπὶ τοῦ καπνοσπόρου ἢ καπνελαίου.

Ἀπὸ συναδελφικῆν ἀβρότητα καὶ διότι εἶχα τὴν ἀντίληψιν

ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ οὐδενὸς μυστικοῦ καὶ ἐφ' ὅσον μάλιστα τὸ Γ.Π.Κ.Θ. ἀνήκει εἰς Ὅργ. Δημοσίου Δικαίου ἔθεσα ὅπ' ὅφει τοῦ κ. Κανδήλη πᾶν στοιχεῖον τὸ ὅποιον μοι ἐξήτησεν. Τὴν 5ην Δεκεμβρίου τοῦ 1929 ἀνεκρινώθην εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ἐργασία τῶν κ.κ. Ι. Κανδήλη καὶ Ν. Καρνῆ ἐπὶ τοῦ καπνελαίου καὶ τῶν ἰανουαρίων τοῦ 1930 ἀνέγνωσα σχετικὸν τὸν ἄρθρον, τοῦ κ. Ι. Κανδήλη, εἰς τὸ Δελτίον Καπνοῦ Καβάλλας, ὅπου ἐδημοσιεύθησαν καὶ μερικαὶ ἀναλύσεις τοῦ ἐπὶ τοῦ καπνελαίου. Ἐκτετε τίποτε νεώτερον δὲν ἀνέγνωσα σχετικὸν ἐπὶ τοῦ καπνοσπόρου τοῦ κ. Κανδήλη παρὰ μόνον τὸ εἰς τὸ τεύχος τοῦ Φεβρουαρίου ἐ.ε. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» δημοσιευθὲν ἄρθρον του.

Ἀσχοληθέντες ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορῶντων τὴν ἐκμεταλλεύσιν καὶ ἀξιοποίησιν ἑνὸς προϊόντος τῆς Χώρας μας ἀξίας ἀρκέτων δεκάδων ἑκατομμυρίων δραχμῶν ποῦ ἀδίκως ἐχάνοντο, ἡσθάνθημεν ἐξαιρετικὴν εὐχαρίστησιν καὶ ἱκανοποίησιν μετὰ τὴν ληφθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως ἀπόφασιν ὅπως διὰ τῆς Α.Τ.Ε. γίνῃ συγκεντρώσις τοῦ καπνοσπόρου, καὶ ὑποχρέωσιν ἡμῶν ἐθεωρήσαμεν ὅπως ἐνημερώσωμεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργοὺς καὶ τεθῶς μεν τελείως ἀφιλοκερδῶς εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Α.Τ.Ε. πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἀναληφθείσης παρ' αὐτῆς προσπάθειας συγκεντρώσεως καπνοσπόρου, διότι ἡ προπαγάνδα καὶ ἡ διαφώτισις τῶν καπνοπαραγωγῶν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου καὶ ἡ ὅλη ὁργάνωσις τῆς συγκεντρώσεως τοῦ καπνοσπόρου ἦτο μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ ἀχίλλειος πέτρνα τῆς μὴ ἀξιοποίησεως τοῦ προϊόντος τούτου.

Ἡ ἠθικὴ ἱκανοποίησις ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῆς συγκεντρώσεως τοῦ καπνοσπόρου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, τὰ κολακευτικὰ λόγια καὶ αἱ σχετικαὶ δηλώσεις τοῦ Σεβαστοῦ Προέδρου τῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν, διὰ τὰς προσφερθείσας παρ' ἐμοῦ ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συγκεντρώσεως σοβαρῶν ποσοτήτων καπνοσπόρου διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὡς καὶ διὰ τὴν γενομένην παρ' ἐμοῦ μελέτην ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν καπνοσπόρων ἀποτελοῦν δι' ἐμὲ τὴν ἰδανικότεραν μου ἀμοιβὴν καὶ ἀναγνωρίσιν τῶν τόσων κόπων καὶ ἐργασίας μου ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23ῃ Μαρτίου 1937.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΛ. ΤΕΡΜΕΝΤΖΗΣ

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ. Ι. ΚΑΝΔΗΛΗ

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιστολὴ τοῦ κ. Τερμεντζή ἐτέθη, καθ' ὃ ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Περιθωρικοῦ ὀρίζονται (ἄρθρ. 15 § 2), ὅπ' ὅφει τοῦ κ. Ι. Κανδήλη, ὅστις ἀπήντησεν ἐπὶ τοῦ περιεχομένου αὐτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ὁ συνάδελφος καὶ φίλος κ. Γ. Τερμεντζή φρονοῦμεν ὅτι παραφέρεται ἀδίκως. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ διαπερνέται κατὰ πρώτον λόγον ἀπὸ τὴν διάθεσιν νὰ διεκδικήσῃ δι' ἑαυτὸν τὴν πατρότητα τῆς ἀνακινήσεως τοῦ ζητήματος τῆς βιομηχανικῆς χρησιμοποίησεως τοῦ καπνοσπόρου διὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἐλαίου κ.λ. Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ δὲν ἔχομεν λόγους νὰ διαφωνήσωμεν μαζί του. Ἡμᾶς καὶ ὅταν τὸ πρῶτον, κατὰ τὸ 1925, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Ν. Καρνῆ, ἡρξάμεθα ἀσχολοῦμενοι μετὰ τὴν μελέτην τοῦ καπνοσπόρου, μόνον ἡ ἐπιστημονικὴ πλευρὰ τοῦ θέματος μᾶς ἐνδιέφερε. Ἡ ὑπόδειξις ἄλλωστε τῆς βιομηχανικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προϊόντος αὐτοῦ ἦτο γνωστὴ ἤδη καὶ ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ προγενεστέρως μελέτας δημοσιευθείσας εἰς τὸν διεθνῇ ἐπιστημονικὸν τύπον. Τὸ κλασσικὸν σύγγραμμα διὰ τὰ λίπη καὶ ἑλαια τοῦ Α. Grön (τόμος II 1929, σ. 625) ἀναφέρει σειρὰν ἐργασιῶν καὶ δημοσιευμάτων, χρονολογούμενων πολὺ πρὸ τοῦ 1925, ἅτινα παρέχουν ἐπαρκὴ στοιχεῖα ἐπὶ τῆς συστάσεως τοῦ καπνοσπόρου. Μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ 1904, περισσύτερον τῶν ἄλλων ἐμπεριστατωμένη, ἐργασία τῶν G. Ampola καὶ F. Seurti. Ἐπομένως ἡ πατρότης καὶ ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διεκδικηθῇ μόλις κατὰ τὸ 1929, ὅταν ἀπλοῦν βλέμμα εἰς τὸ Chem. Zentralblatt θὰ ἀπεδεικνύει πολλοὺς προγενεστέρως ἔρευνητας, οὕτε ἀπὸ βιομηχανικῆς, ἐφ' ὅσον ἤδη ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1926 εἶχε δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α', ἀρ. φύλλ. 125 τῆς 12ης Ἰουλίου 1926) ἡ μετὰ τῶν κ. κ. Κορδατζή, Στρατοπούλου καὶ Σφαέλλου σύμβασις τοῦ Κράτους περὶ ἀποκλειστικῆς παρ' αὐτῶν ἐκμεταλλεύσεως τοῦ καπνοσπόρου.

Ἄς ἴδωμεν ἤδη μετὰ τὴν σειρὰν τὰς αἰτιάσεις τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Τερμεντζή.

Ἐν πρώτοις παραπονεῖται, ἡ μάλλον ὀργίζεται, διότι δὲν μνημονεύει εἰς τὸ τελευταῖον ἄρθρον μου τὰ ἐν τῷ ἐγχωρίῳ τύπῳ δημοσιευμένα του περὶ καπνοσπόρου. Ἄν ὅμως ὁ κ. Τερμεντζή εἶχεν ἀναγνώσει αὐτὸ μετὰ περισσοτέρως προσοχῆς θὰ ἀντελαμβάνετο ἀσφαλῶς ὅτι δὲν εὐρίσκειται ἐν δικαίῳ. Δὲν παρέστη ἀνάγκη νὰ ἀρυσθῶ στοιχεῖα ἀπὸ τὰ δημοσιεύματα του καὶ διὰ τοῦτο δὲν τὰ ἐμνημόνευσα. Ἡ σκοπιμότης τοῦ ἀρθρου μου ἦτο νὰ συγκεντρώσῃ, ὅτι ἔχει γραφῇ μέχρι σήμερον εἰς τὸν διεθνῇ ἐπιστημονικὸν χημικὸν τύπον περὶ τῆς συστάσεως καὶ τῶν σταθερῶν τοῦ καπνοσπορελαίου, νὰ καταστήσῃ γνωστὰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ χημικοῦ καὶ τὰ δεδομένα τῆς πείρας ἐκ τῆς πρώτης, κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1936, βιομηχανικῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ καπνοσπόρου καὶ τέλος νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συγγραφέως ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικοτεχνικὴν θέσιν καὶ προοπτικὴν τοῦ νεοχρησιμοποιηθέντος τούτου προϊόντος. Ὡς βιβλιογραφικὸς λοιπὸν ὁδηγός, ἀπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως, μοὶ ἐχρησίμευσε τὸ Chem. Zentralblatt ἔνθα οὐδαμῶ ἀναφέρεται ὁ κ. Τερμεντζής. Ἄν ἐν ἀντιθέσει ὁ ἀρθρογράφος τοῦ 1937 κ. Κανδήλης ἀναφέρῃ τὴν ἐργασίαν τοῦ 1929 τῶν κ.κ. Ι. Κανδήλη καὶ Ν. Καρνῆ, δὲν εἶναι μόνον διότι αὐτὴ ἀνεκρινώθη καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὰ Πρακτικά τῆς Ἀκαδημίας

*) Σημ.Χ.Χ. Προφανῶς πρόκειται περὶ λάθους. Ἡ Διεθνὴς Ἐκθεσίς τοῦ 1929 εἶναι ἡ 4η καὶ ὄχι ἡ 9η.

*Αθηνών (4, σ. 475—481, 1929) ούτε διότι είναι ή μόνη εκ των δημοσιευθεισών μέχρι σήμεραν ήτις βασίζει τά συμπεράσματά της επί λεπτομερούς χημικής εξέτασως 30 δειγμάτων, αλλά διότι επίσης ή εν λόγω εργασία μνημονεύεται υπό του Chem. Zentralblatt (1930 I, 2820) και επομένως ανήκει εις την διεθνή βιβλιογραφίαν. Τά άρθρα του κ. Τερμεντζή (εκ των οποίων μάλιστα μόνον τό τελευταίον έχομεν υπόψη μας) δημοσιευθέντα μόνον εις ελληνικά μη ειδικά περιοδικά και εις τόλ ήμερήσιον τύπον, κατά πάντα ίσως αξιόλογα, δυστυχώς δέν ήτο δυνατόν, κατά την γνώμην μας, ν' αποτελέσουν πηγάς χρήσιμους διά τό συγκεντρωθέν ύλικόν του ήμετέρου άρθρου.

*Όσον άφορᾷ τά οικονομικά δεδομένα, αποδόσεις, συγκεντρώσεις κ.λ. έκρινα σκοπιμώτερον άντί να βασισθῇ εις τό τελευταίον άρθρον του κ. Γ. Τερμεντζή εις την «Βιομηχανικήν Έπιθεώρησιν» (*Αριθ. 28, τεύχος *Οκτωβρίου 1936), τό πραγματευόμενον επί τό προκειμένου θέματος από της πλευράς ταύτης (έν τῷ άρθρῳ αναγράφεται μία μόνον ανάλυσις καπνοσπορελαίου), να καταφύγῃ εις αὐτάς ταύτας τάς πηγάς. *Ο έπί της Τεχνικής Ὑπηρεσίας της Ἀγροτικής Τραπεζῆς της Ἑλλάδος κ. Βεσπατιδῆς προθύμως μοῦ παρέσχε ὅλα τά στοιχεία ἀτινα ἀναφέρω εις τό ἄρθρον μου εἰλημμένα ἐκ τοῦ σχετικοῦ φακέλλου της ὑπηρεσίας. Ἄν ὁ κ. Τερμεντζῆς, ἀναλαβόν ἐπ' αἰοιβῇ τήν ὑποβοήθειαν της Τραπεζῆς εις τό ζήτημα της συγκεντρώσεως τοῦ καπνοσπόρου κατά τό φθινόπωρον τοῦ 1936, ἔχει, ὡς εἶναι ἐπόμενον, πληρέστερα ἰσως στοιχεία καί ἄλλων ἐγκρίκωμένων, τότε βεβαίως ὀφείλει νά τά φέρῃ εις τήν δημοσίητάς διά νά ὑποβοηθῇ τήν ἀπό πάσης πλευράς μελέτην τοῦ ἀξιολογοῦ τοῦτο προϊόντος.

Κατά τό θέρος τοῦ 1929 διήλθον πράγματι ἐκ Θεσσαλονίκης ἔνθα παρέμεινα ἐπ' ὀλίγας μόνον ὥρας. Κατά τήν ἐπισκεψήν μου εἰς τό Χημεῖον Γ. Π. Κ. Ὁ. ἰσως δά ἐγένετο παρεμπιπτόντως συζήτησις μετὰ τοῦ κ. Τερμεντζῆ καί περί καπνοσπόρου, δέν εἶναι ἀπίθανον μάλιστα νά μοῦ ἐπεδείχθῃσαν καί ἀποτελέσματα ἀναλύσεων. Ἐπακριβῶς δέν ἐνθυμούμαι, διότι ἡ μνήμη δέν με βοηθεῖ εις τάς λεπτομερείας μίας ἀπλής ἐπισκέψεως χρονολογουμένης πρό ὀκταετίας. Πληροφορίας πάντως δέν συνέτρεχε λόγος νά ζητησῶ, ὅπως διασχυρίζεται ὁ κ. Τερμεντζῆς, ἄφου μάλιστα ἡγνούσιν, μέχρι της στιγμῆς ἐκείνης, ὅτι ἡσχολεῖτο καί αὐτός ἐπὶ τό θέμα τοῦτο. Ὅπως δὲ ἔστω, ἦτο δυνατόν ἀπό μίαν πρόχειρον καί βασιστήν συζήτησιν νά συγκρατήσῃ ἀριθμούς, ὥστε νά συμπληρώσῃ τήν μελέτην μου, ὅπως ἀφῇ νά ὑπονοηθῇ ὁ κ. Τερμεντζῆς διά τῆς ἐπιστολῆς του; Κατά τό θέρος τοῦ 1929 ἡ ἀπό κοινοῦ μετὰ τοῦ κ. Καρανῆ εργασία μας εἶχεν ἤδη συμπληρωθῇ τελικώς καί δέν ἀνεμένετο παρά ἡ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους κατάθεσις της εις τήν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν. Ἄν δέν ἔκαμα μνείαν εις τόν κ. Τερμεντζῆν περί αὐτῆς, ὀφείλεται ἀκριβῶς εις τό ὅτι δέν ἤθελα νά τόν ἀναγκάσω εις τάς μελέτας, αἵτινες ἄλλωστε ἐστέρφοντο περισσότερον ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου της γεωργικοτεχνικῆς ἀξίας τοῦ προϊόντος, τῶν φυσικῶν ὑλισμῶν τῶν σπερμάτων κ.λ. παρά της μελέτης τῶν σταθερῶν καί της συστάσεως τοῦ ἐλαίου, μέ τήν ὁποίαν ἐγώ ἡσχολούμην, καί αἵτινες ἐπομένως δέν με ἀφείρων ἀμέσως.

Κατά τό αὐτό ταξίδιον καί μετὰ τήν ἀναχώρησίν μου ἐκ Θεσσαλονίκης μετέβην εις Καβάλλαν. Ἐκεῖ μοῖ ἐδόθη ἀφορμή νά συζητήσῃ διά μακρόν ἐπὶ της μελέτης μου μετὰ τῶν ἀρμόδιων τοῦ Γραφείου Προστασίας Καπνοῦ. Τῇ παρακλήσει μάλιστα τῶν κ.κ. Λεοντίδῃ καί Μαλαγαρῶδῃ ἀπερρίσθη ἡ ἐν ἐκτάσει δημοσίευσις αὐτῆς, εὐθὺς μετὰ τήν ἀνακοίνωσιν της εις τήν Ἀκαδημίαν, διά τοῦ ἐκεῖ ἐκδιδόμενου Δελτίου τοῦ Γ. Π. Κ. Τοῦτο δέ καί ἐγένετο εις τό τεύχος τοῦ Ἰανουαρίου 1930. (*Η εργασία ἀνεκοινοῦνται εις τήν Ἀκαδημίαν τήν 5ην Δεκεμβρίου 1929).

Τό νά ὑποστηρίξῃ ὁ κ. Τερμεντζῆς ὅτι ἀνέμεινα νά πληροφορηθῶ τό ζήτημα τοῦ καπνοσπόρου καί νά ἐνδιαφερθῶ δι' αὐτό ἀπό τήν ἐπισκεψήν μου εις τό Χημεῖον Γ. Π. Κ. Θεσσαλονίκης κατά τό θέρος τοῦ 1929, εἶναι ὑπόθεσις πλέον ἢ τολμηρά, ἡ ὁποία καί ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται ἀνακριβής. Τά παρά τοῦ κ. Καρανῆ καί ἐμοῦ μελετηθέντα 30 δειγμάτια καπνοσπόρου εἶναι κυρίως τῶν ἐσοδείων 1925-1926 καί ἔν μόνον τοῦ 1929, συνελέγησαν δέ εἰδικῶς δι' ἡμᾶς τῇ εὐγενεῖ φροντίδι συναδέλφων διαμενόντων εις τό καπνοπαραγωγικά κέντρα. Τοῦτων τά δόνόματα μνημονεύονται εις τό ἄρθρον μου τοῦ Δελτίου Γ. Π. Κ. Καβάλλας (Ἰανουάριος 1930, σ. 23). Ὑπάρχουν ἐπομένως ἀψευδεῖς μαρτυρίαι (τηρῶ πλήρη φάκελλον της τότε ἀλληλογραφίας μετὰ τῶν ἐν λόγω συναδέλφων) περί της ἀκριβοῦς ἐποχῆς, κατά τήν ὁποίαν ἐγένοντο αἱ πρώται ἀναλύσεις, ἀποδεικνυμένης οὕτω καί της προτεραιότητος (1925), τήν ὁποίαν, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, οὐδὲν δικαίως ἐκδικούμεν, ἐναντί τοῦ κ. Τερμεντζῆ, ἐφ' ὅσον ὁ ἴδιος ἀναφέρει ἐν τῇ ἐπιστολῇ του, ὅτι ἤρξατο νά ἀσχολῆται μέ τό ἐν λόγω θέμα μόλις κατά τό 1927.

*Αθῆναι 25 Μαρτίου 1937.

ΙΩ. Δ. ΚΑΝΔΗΛΗΣ

ΑΔΕΙΑΙ ΠΡΟΣ ΙΔΡΥΣΙΝ ΝΕΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

*Υπό τοῦ Ὑπουργείου Σιδηροδρόμων ἐχορηγήθησαν τελευταίως αἱ ἐπόμεναι ἀδείαι διά τήν ἱδρύσιν χημικῶν βιομηχανιών: Σ. Τσιράκογλου καί Σία (Θεσσαλονίκη, ὁδός 26ης *Οκτωβρίου 45), ἐργοστάσιον χημικῶν προϊόντων.

*Αδελφούς Καραβία (Κέρκυρα), ἐργοστάσιον ὕφαντουργικόν. Π. Παπαμίχαν καί Θ. Τρύφωναν (Κέρκυρα), ἐργοστάσιον χαρτοποιίας.

Κ. Ἀλεξανδρόπουλον καί Σία (Πειραιεύς), πυρηνελαίουργεῖον.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΗΜΕΙΑΝ

Εἰς τόν κ. Ἄντ. Πεφάνην, χημικόν-μηχανικόν (Πειραιᾶ, ὁδ. Ἀφεντούλη 26), διά τήν ἐφεύρεσιν μηχανήματος χρήσιμου δι' ἀνάκτησιν ἀρκικοῦ πλάτους ὕφασμάτων βραχυνθέντων ἐξ ὕγρας κατεργασίας (ἀρ. 6285).

Εἰς τόν κ. Ἡλ. Ρ. Ραφαηλίδην, φοιτητὴν χημείας (*Αθῆναι, ὁδ. Κλεομένους 53), διά τήν ἐφεύρεσιν προστατευτικῶν περιλαίμιου ηλεκτρικῶν λαμπτήρων ἀσφαλίζοντος αὐτοὺς ἀπὸ τῆς κλοπῆς (ἀρ. 6295).

Εἰς τόν κ. Ἰορδ. Χ. Χριστοδούλου, βυρσοδέψην (*Αθῆναι, Ν. Χαλκηδόν), διά τήν ἐφεύρεσιν τρόπου κατεργασίας τῶν στομάτων τῶν ζῶων εις δέρματα πολυτελείας (ἀρ. 6298).

Εἰς τήν ἐν Φραγκφούρτῃ ἑταιρείαν «I. G. Farbenindustrie A. G.», διά τήν ἐφεύρεσιν μεθόδου παρασκευῆς ἐνώσεων Ντιάζόλιου, μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς 28-1-1936 ὡς χρονολογίας συμβατικής προτεραιότητος (ἀρ. 6302).

Εἰς τόν κ. Κων. Λεβέντην, χημικόν (Χαλκίς), διά τήν ἐφεύρεσιν μεθόδου ἐξαγωγῆς ἐλαίου ἐκ σπόρων σταφυλῆς (ἀρ. 6325).

Εἰς τόν κ. Κυρ. Ν. Μυστορόγλου, σχεδιαστήν (*Αθῆναι, ὁδ. Δημ. Σούτσου), διά τήν ἐφεύρεσιν μεθόδου πρὸς διατήρησιν καί συσκευασίαν τῶν ἐσπεριδοειδῶν καί ἄλλων καρπῶν (ἀρ. 6316).

Εἰς τόν κ. Louis Herman Alfred Dunker, μηχανικόν (Haues Middlesex Ἀγγλίας), διά τήν ἐφεύρεσιν βελτιώσεων εις τήν κατασκευὴν ἀνθρακοκαμίνων (ἀρ. 6361).

Εἰς τόν κ. Χρ. Γούλαν, ἐφαρμοστήν (*Αθῆναι, Κουπνία), διά τήν ἐφεύρεσιν αὐτομάτου μηχανήματος κατασκευῆς πλακοῦντος ἐκ κόκκων ἢ κόνεως (ἀρ. 6358).

Εἰς τόν κ. Νικ. Ζάρπαν, χημικόν βιομήχανον (*Αθῆναι ὁδός Πατησίων 160), διά τήν ἐφεύρεσιν μεθόδου κατεργασίας τῶν ὑποπροϊόντων τῶν ἐργοστασίων ἀμύλου καί ἀμυλοσακχαροῦ ἐξ ἀραβοσίτου πρὸς ἀπολαύτην ποσότητος ἀμύλου περιεχομένης ἐν αὐτοῖς καί μὴ δυναμένης νά ἀποχωρισθῇ διά τῶν μέχρι σήμεραν χρησιμοποιουμένων βιομηχανικῶν μεθόδων (ἀρ. 6319).

Εἰς τόν κ. Richard Meyer (Rostock-Direckow, Γερμανίας), διά τήν ἐφεύρεσιν μεθόδου καθάρσεως (ραφινάρισματος) ὀρυκτελαίων (ἀρ. 6327).

Εἰς τήν ἑταιρείαν «Studien u. Verwertung A.E.» (Neuhansen Ἑλβετίας), διά τήν ἐφεύρεσιν μεθόδου παρασκευῆς μαγνησίου, μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς 23-12-1935 ὡς χρονολογίας συμβατικής προτεραιότητος (ἀρ. 6328).

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΛΑΔΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

*Ο Σύνδεσμος τῶν ἐν Μεσσηνίᾳ Χημικῶν κατά τήν ἐκεῖθεν πρό μηνὸς διέλευσιν τοῦ Ὑπουργοῦ της Δικαιοσύνης κ. Γ. Λογοθέτη ὑπέβαλεν εις αὐτὸν ὑπόμνημα περί τῶν ἀπὸ καιροῦ ὑποβληθέντων εις τήν Κυβέρνησιν καί ἐκκρεμούντων εἰσέτι σχεδίων Νόμων προστατευτικῶν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ χημικοῦ.

*Ο αὐτὸς Σύνδεσμος ὑπέβαλεν ὑπόμνημα εις τόν Ὑπουργὸν της Ἀγορανομίας κ. Μαγιάκον διά τὸ ὅποιο αἰτεῖται ἡ προσοῦς τῆς μισθοῦ τῶν εις τοὺς κυλινδρῶν ὀδῶν ὑπηρετούντων χημικῶν ἀναλόγως τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας, τροποποιουμένης της σχετικῆς διατάξεως τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου 395.

Τό Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου Χημικῶν παρουσιάσθη· εις τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καί τόν κ. Πρωθυπουργὸν κατά τήν ἐκεῖθεν διέλευσιν των. Εἰς τόν κ. Πρωθυπουργὸν ὑπέβαλεν ἔτις ὑπόμνημα ἐπὶ τῶν ἐκκρεμούντων αἰτημάτων τοῦ κλάδου.

Τό Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου Χημικῶν Χανίων κατόπιν τῶν ἀρχαιρεσιῶν της 24ης Ἰανουαρίου 1937 ἀπετελέσθη ὡς ἀκολουθῶς: Δ. Γαγάνης Πρόεδρος, Ν. Δαραισιανός Γραμματεὺς, Ν. Παπανικολάου Ταμίας, Δ. Γαϊτανάκης καί Μ. Κασμάτης μέλη.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὴν 9ην Μαρτίου ἐδόθη εις τὰς αἰθούσας τοῦ ξενοδοχείου της Μεγ. Βρετανίας ὁ προαναγγελλεῖς Χορὸς τῶν Χημικῶν σημεῖωσας ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Παρέστη πολὺς καί ἐκλεκτὸς κόσμος, μεταξὺ τοῦ ὁποῦ οἱ ὕπουργοι κ. κ. Χατζηκυριάκος, Λογοθέτης, Μαγιάκος, Οἰκονόμου κ.λ., πολλοὶ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, βιομήχανοι κ.λ.

Αἱ δημιουργηθεῖσαι θέσεις χημικῶν εις ἀλευρομύλους, ἐπαρχιακοὺς ἰδίως, κατά τὰς διατάξεις τοῦ τελευταίου ἀναγκαστικοῦ Νόμου περί ἀλεύρων ὑπολογίζονται περίπου εἰς 25. Ἡδὴ ἤρχισαν αἱ τοποθετήσεις χημικῶν ὑπὸ της ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργοῦ της Ἀγορανομίας.

Κατά τὰς τελευταίας ἐξετάσεις τῶν εις τό Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους ὑπηρετούντων δοκίμων χημικῶν πρὸς προαγωγὴν αὐτῶν εις χημικοὺς Ε' τάξεως ἐπέτυχον ἅπαντες οἱ διαγωνισθέντες κ. κ. Ε. Ἀντωνιάδης, Γ. Ἀσπρογέρακος, Ε. Διατινίτης, Γ. Καραγιώργης, Ν. Μαλλοῦσης, Ν. Παπαεὐθυμίου, Ι. Πατέρης, Γ. Σβώλος καί Ν. Τσουπάκης.

Τό Δ. Σ. της Ε.Ε.Χ. ἐζήτησε παρά τοῦ Ὑπουργοῦ της Ἐργασίας τήν παράτασιν της ἀνανεώσεως τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν της Ἐνώσεως τῶν μὴ ταμειακῶς ἐν τῷ καί ἐπιθυμούντων νά μεταδόνται εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας, μέχρι της παραμονῆς της 21ης Μαρτίου. Ἡ ὀνηρία τοῦ Ὑπουργοῦ ἀπήντησεν ὅτι τοῦτο δέν εἶναι δυνατόν, ἐφ' ὅσον ρητῶς ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ της Ἐνώσεως, ὡς ἐκ τοῦτου δέν παρέσχε τήν σχετικὴν ἀδειαν.